

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1735. usque ad annum 1737

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum [u.a.], 1786

VD18 90119347

§. 16. Convulsionistæ promeritis pænis mulctati, & varii eventus in
Francia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67868](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67868)

Sæc. XVIII.
A. C. 1735. supprimantur, & proscribantur, ac
proscriptæ remaneant, utpote ad id
collimantes, ut subditorum animi ex-
asperentur, & publica quies turbetur.
Mandamus igitur &c. Datum in san-
ctiori Regis Senatu præsentè ipsa Re-
gia Majestate sua Versaliis die vigesi-
ma septima Junii anno supra millesi-
mum septingentesimo trigesimo sexto.

*Præterea Catechismus, seu instructio
de præcipuis veritatibus Religionis Catho-
licæ, quam Antissiodorensis Episcopus
ad usum suæ Diœcesis imprimi curave-
rat, a quodam Anonymo fuit confuta-
ta, edito tractatu sub titulo: Dubia
quorundam Parochorum in Diœcesi An-
tissiodorensis Archiepiscopi circa Doctrinam
in ejus Catechismo contentas: Ast hic
ipse tractatus Regii Senatus edicto die
decima octava Decembris fuit proscrip-
tus, eoquod ad periculosas contentio-
nes fomitem subministrasset.*

§. XVI.

*Convulsionistæ promeritis pœnis mul-
tati, & varii eventus in
Francia.*

Inter hæc contra Quesnellistas & fana-
ticos Parisii Abbatis Sæctatores ac-
rior

Sæc. XVIII.
A. C. 1735.

rior facta est inquisitio, & quidem non modo Antiffiodori sed & Parisiis nonnulli Ecclesiastici jussu Regis ad carceres raptati fuere, eo quod contra Constitutionem *Unigenitus* turpis maledictiæ virus largiter ac petulanter evomissent: Majori adhuc severitate Ludovicus XV. Franciæ Rex Convulsionistas, illosque, qui præfatum Parisium colebant, falsaque ejus miracula propugnabant, insequi, ac radicitus extirpare statuit. Eo fine novum erexit Tribunal, cui præcipue incumberet tam de civilibus quam criminalibus causis cognoscere, & contra noxios ac seditiosos horum motus omnem legum Regionumque edictorum severitatem exercere: Cum ergo ineunte hoc anno ex his fanaticis ferme triginta, vestes albas induti ac cruce signati unacum muliercularum turba nocturno tempore sub pietatis prætextu supplicationes circa S. Medardi cæmeterium expanso vexillo ducerent, & multa prorsus inhonesta, & turpia perpetrarent, a quodam suæ factionis Sacerdote ad præfatum tribunal delati fuere: quocirca mox per quinquaginta satellites plusquam quindecim hujus propudiosæ scenæ Actores ac Coriphæi in ferrum & vincula coniecti fuerunt: Enimvero ad Parisinam Urbem ab hac

Sæc. XVIII. hæc expurgandam hæc Judicium austeritas haud parum profecit; mox enim quamplurimi, etiam generis dignitate clari, ut tempestive promeritam poenam declinarent, provida fuga sibi consulabant; nihil quippe sagacius juxta ac timidius est conscientia mala. Hos inter quidam erat Ecclesiasticus hac peste coinquinatus, qui quinquaginta librarum millia, quæ in Convulsionistarum subsidium collecta apud ipsum erant deposita, secum abstulit, non nisi relicta domi scheda, in qua furtum suum excusaturus, scripserat, se secutum fuisse exemplum Israelitarum, qui in suo exitu ex Ægypto secum Ægyptiorum bona asportassent. Nondum tamen Quesnelliæ cessabant, falsa sui Parisiæ prodigia pro veris venditare: unde in commenti sui subsidium advocabant conjecturas, fraudes, & mendacia fingebant ergo, jam Noaillium Cardinalem legitime in hæc miracula inquisivisse, ac deprehendisse, quatuor ejus fuisse conditionis, ut pro veris prodigiis haberi possent, id testari viginti duos Parochos Parisienses, qui suam insaniam prætenso hac Archiepiscopi approbatione honestare conati essent, nec obstare hodierni Parisiensis Archiepiscopi sententiam, qua commentitia hæc quatuor miracula, fictamque eorum

Sæc. XVIII.
A. C. 1735.

rum approbationem ceu nullam irri-
tamque declarasset; hanc ipsam enim
sententiam a viginti tribus Parochis
fuisse confutatam, ac demum innotuis-
se, Cardinalem Noaillium non modo
inquisitione ad juris normam exacte
facta hæc miracula approbasse, sed
etiam suum iudicium publico edicto di-
vulgasse, horumque prodigiorum veri-
tatem universo Orbi comprobatam red-
dere voluisse, ab hoc tamen consilio
fuisse præpeditum, ac propterea suum
edictum cuidam Viro tradidisse, adje-
cto mandato, ut illud tamdiu clam
asservaret, donec illud promulgandi, ne-
cessitas urgeret: Verum artificiosi hu-
jus commenti falsitas adeo aperta erat,
ut prudentum nullus eidem fidem ad-
hiberet: hinc Parlamentum publico
edicto Convulsionistarum deliria dam-
navit & de eorum mendaciis ac dolis
triginta doctores consultationem publi-
ci juris fecere. Denique Parisiensis
Archiepiscopus contra miracula Parisio
adscripta novum edictum promulgavit.
Exeunte etiam Mense Junio Abbas de
Chause Regiæ Bibliothecæ-Subpræ-
fectus captus ad Bastillæ carceres ab-
ducebatur, eoquod cuprea lamina, &
picturas æri incisas suffuratus, pretio-
siores tabellas a Ludovico XIV. Rege
cot-

Sæc. XVIII. collectas ad diversorum hominum usum
 A.C. 1735. concessisset.

Sub idem quoque tempus gravi contentio oriebatur inter Sant. Simonium Metensem Episcopum, illiusque loci Parlamentum. Res ita se habuit. Episcopali Palatio annexa erat turris quædam, in qua Parlamentum a tempore hominum memoriam excedentem Archivum suum asservabat, proinde quotiescunque libuerat, eo accedens integrum esse obtendebat. Per id autem tempus suo in turrim Dominio plurimum derogari existimabat Episcopus, & propterea postulabat, ut Parlamentum quoties Archivum aperire vellet prius ab eo facultatem peteret: cuius vero Parlamenti oppositionem prospiceret, fores catenis, feris ferreis vectibus occludi iussit. Atque tamen Parlamenti Præsides ut antiquum suum jus sartum fervarent, unum cum fabro ferrario ad Turrim accedere, & repagula, ac seram poste excuti jussierunt. Accurrit Episcopus, & vim vi repulsurus, Præsidem fugi abigit: Jam in eo res erat, ut Parlamenti satellites Episcopum ad carcerem raptarent: moderatione tamen utendum censebant saniores, & re maturiori deliberationi relicta, concludebant, Episcopum ad Curiam esse vocandum.

candum, ut suam agendi rationem vindicaret: cum autem Hic exemptionis beneficium opponeret, tota rei series ad Regem delata est: Hic vero hanc Præsulis intemperiem indignatus, datis ad eum acerbissimis literis præcepit, ut ipse Parisiis de suo agendi modo rationem redderet: Deprecabatur tamen pro eo Cardinalis Fleuryus, cujus suafu res ita composita est, ut Episcopus dimisso suo Episcopatu ad aliam magis tamen proventibus tenuem Ecclesiam transferretur.

Aliud vicissim negotium facebatur Parisiensi Parlamento; cum enim die quinta Augusti Parisiensis Archiepiscopus pro impetranda aeris serenitate, & avertenda ob continuas pluvias frugum inopia publicas ubique preces indicere, & præsertim in sua Cathedrali quadraginta horarum supplicationem instituere, necessarium duceret, Parlamentum re comperta, ne suam toties arrogatam in res Sacras potestatem extendendi occasionem negligeret, decretum edidit, quo ejusmodi supplicationem ad præfatam diem propria auctoritate indixit: datur jamjam initium præfatæ devotioni, & confluunt ad Ecclesiam pene innumeri omnis conditionis ac status homines: Ast eodem

Sæc. XVIII.
A. C. 1735.

Sæc. XVIII.

A. C. 1735.

dem ferme momento ad Archiepiscopum Regiæ deferuntur literæ, quibus inhibitum, ne Archiepiscopus Parlamenti decretum exequeretur, sed potius supplicationem eo die haberi prohiberet, eoquod Parlamento non competeret, in res sacras, atque ad Decultum spectantes sese immiscere: Promulgato igitur Regis mandato præsentibus una omnes non sine interno animi mærore domum re infecta reverti cogebantur, hac supplicatione in alium diem juxta Archiepiscopi mandatum dilata.

§. XVII.

Provida severitas in noxios libros.

Laudabilius hoc anno Zelum suum Parisiense Parlamentum exeruit in damnandis libris noxiis; cum enim anno priori infamis quidam libellus horrendis blasphemis contra Sacratissima quæque religionis Mysteria scatens, Parisiis circumferretur sub hoc titulo: *Princeps Malabarica seu Cælibatus Philosophicus*, typis Adrianopoli apud *Thomam Franco* 1734. Parlamentum ineunte hoc anno infernalem hunc partum publice carnificis manu dilacerari ac infami igne absumi jussit. Haud remissior erat summi Pontificis vigilantissima solli-